

Romuald Dragan, Zbigniew Lechowicz

Piaski, gm. Kleszczów, woj. piotrkowskie. Stanowisko 7

Informator Archeologiczny : badania 9, 94-95

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

sezon badań. Cmentarzysko kultury wschodniopomorskiej i kultury grobów jamowych z okresu halsztackiego, lateńskiego i wpływów rzymskich.

Prace były kontynuacją badań z lat 1972-1974. Badania koncentrowały się głównie w południowej i północno-wschodniej części cmentarzyska. Przebadano ogółem teren o powierzchni około 18 arów. Odkryto 180 grobów jamowych, 8 grobów kloszowych, 4 popielnicowe, 1 skrzynkowy oraz grób z kręgiem kamiennym. Ponadto zbadano dwa stosy ciałopalne i kilka palenisk.

Groby jamowe występują w zwartych, regularnych skupiskach. Niektóre z nich posiadają bruki kamienne, jedno lub dwuwarstwowe. Zawierają bardzo niewielką ilość drobnych kości ludzkich. Część z nich wyposażona jest w zapinki brązowe datowane na okres wpływów rzymskich. W grobach kloszowych, klosze umieszczone są w nieckowatych jamach, które w górnej części posiadają warstwę ciętych kamieni.

Większość popielnic umieszczona jest na płaskich lub nieckowatych płytkach z piaskowca.

Uchwycono granicę cmentarzyska, na osi północ-południe.

Badania będą kontynuowane.

PIASKI, gm. Kleszczów
woj. piotrkowskie
Stanowisko 7

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska P. P. PKZ
Oddział w Kielcach

Badania prowadził mgr Romuald Dragan przy współudziale Zbigniewa Lechowicza. Finansował Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Górnictwa Odkrywkowego we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury łużyckiej datowana na przełom okresu halsztackiego i lateńskiego.

Stanowisko znajduje się na cyplu wzniesionym ponad lewą terasą zalewową rzeki Widawki w odległości 250 m na północ od drogi z Łękińska do Kaliska.

Prace rozpoczęto od wykonania planu sytuacyjno-wysokościowego. Odślonięto do badania za pomocą sprzętu zmechanizowanego powierzchnię 8000 m². Stwierdzono, że osada zajmowała powierzchnię około 3 ha.

Dokładnymi badaniami objęto obszar 3000 m². Wydzielono następujące obiekty: jamy gospodarcze i mieszkalne, dołki postłupowe, ślady domostw naziemnych, piec jednokomorowy do wypału ceramiki, który wykorzystywano dodatkowo do obróbki rogów. Z cielewskich zabytków odkryto spiralną zawieszkę brązową. Pobrano też próbki do badań palinologicznych dla całego kompleksu zagrożonych stanowisk archeologicznych.

Prace nie będą kontynuowane.

PIASKI, gm. Kleszczów
woj. piotrkowskie
Stanowisko 11

patrz
epoka brązu

POPOWICE, gm. Inowrocław
woj. bydgoskie
Stanowisko 3

patrz
neolit

PROCHOWICE
ul. Jagiellońska i Średnia
woj. legnickie

Wojewódzki Ośrodek Archeologiczno-Konserwatorski
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Krystyna Maksymowicz. Finansował WOAK we Wrocławiu. Cmentarzysko kultury łużyckiej /okres halstański/.

Podczas zakładania wykopów pod fundamenty budynku mieszkalnego wydobyto ceramikę i przepalone kości.

W czasie inspekcji zebrano z powierzchni wykopu fragmenty ceramiki malowanej. W północno-wschodnim profilu wykopu na głębokości 0-45 m, pod brukiem kamiennym odsłonięto grób, który zawierał 9 naczyń w tym 5 malowanych - grupki kresek, kropek, trójkątów, pasmami linii łamanych, trykwetrami. Pracownicy Zakładu DZBR "Renifer" w Prochowicach przekazali szpilę z brązu z główką kulistą i grzechotką w kształcie figurki dwóch bliźniaczych ptaszków umieszczonych na nóżce. Na grzbiecie obu ptaszków znajdują się malowane znaki w kształcie litery "X". Jest to nowoodkryte cmentarzysko ludności kultury łużyckiej z epoki żelaza okresu halstańskiego.